

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tallinna Ringkonnakohus (Estonia) w dniu 13 czerwca 2017 r. – Eesti Pagar AS/Ettevõtluse Arendamise Sihtasutus, Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium

(Sprawa C-349/17)

(2017/C 269/17)

Język postępowania: estoński

Sąd odsyłający

Tallinna Ringkonnakohus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Eesti Pagar AS

Strona pozwana: Ettevõtluse Arendamise Sihtasutus, Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium

Pytania prejudycjalne

- a) Czy wykładni art. 8 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008 ⁽¹⁾ uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i 88 Traktatu WE (ogólnego rozporządzenia w sprawie wyłączeń blokowych) należy dokonywać w taki sposób, że w kontekście tego przepisu rozpoczęto prace „nad projektem lub działaniem” wówczas, gdy mające być dofinansowane działanie przykładowo polega na zakupie instalacji i w odniesieniu do określonej instalacji zawarta zostaje umowa sprzedaży? Czy jednostki w państwach członkowskich są uprawnione do oceny naruszenia zawartego w tym przepisie kryterium na podstawie kosztów, powstałych w wyniku odstąpienia od umowy niezgodnej z wymogiem zaistnienia efektu zachęty? Jeżeli jednostki w państwach członkowskich posiadają takie uprawnienie, to przy jakiej wysokości kosztów (procentowo), powstałych w wyniku odstąpienia od umowy, można zakładać, że w aspekcie spełnienia wymogu zaistnienia efektu zachęty są one dostatecznie marginalne?
- b) Czy w sytuacji, gdy Komisja Europejska nie wydała stosownej decyzji, jednostka w państwie członkowskim jest zobowiązana do dochodzenia zwrotu udzielonej przez nią niezgodnej z prawem pomocy?
- c) Czy działanie jednostki w państwie członkowskim, która zdecydowała o przyznaniu pomocy w błędnym przekonaniu, iż chodzi o pomoc spełniającą wymogi wyłączeń blokowych, a w rzeczywistości przyznała pomoc niezgodną z prawem, może wywołać u beneficjentów tej pomocy powstanie uzasadnionych oczekiwań? Czy do wykazania powstania u beneficjentów uzasadnionych oczekiwań wystarczy w szczególności, iż jednostka w państwie członkowskim przy przyznawaniu niezgodnej z prawem pomocy zna okoliczności powodujące, iż pomoc nie jest objęta wyłączeniami blokowymi?

W przypadku udzielenia na powyższe pytanie odpowiedzi twierdzącej, czy musi nastąpić wyważenie interesu publicznego i interesu jednostki? Czy w kontekście stosownego wyważenia ma znaczenie to, czy Komisja Europejska w odniesieniu do omawianej pomocy wydała decyzję, w której uznaje ją za niezgodną ze wspólnym rynkiem?

- d) Jaki okres przedawnienia obowiązuje w przypadku dochodzenia przez jednostkę w państwie członkowskim zwrotu pomocy niezgodnej z prawem? Czy okres ten wynosi 10 lat, analogicznie jak okres, po upływie którego pomoc zgodnie z art. 1 i 15 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 ⁽²⁾ ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE, staje się pomocą istniejącą i nie może już być dochodzony jej zwrot, czy 4 lata zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich?

Jaka jest podstawa prawna dla takiego dochodzenia zwrotu, jeżeli pomoc udzielona została z funduszu strukturalnego: art. 108 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej czy rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich?

- e) Czy jednostka w państwie członkowskim, która dochodzi zwrotu niezgodnej z prawem pomocy, jest przy tym zobowiązana żądać od beneficjenta odsetek od tej niezgodnej z prawem pomocy? Jeżeli tak, to jakie reguły obowiązują w przypadku naliczania odsetek – m. in. w odniesieniu do stopy procentowej i okresu ich naliczania?

⁽¹⁾ Dz.U. 2008, L 214, s. 3.

⁽²⁾ Dz.U. 1995, L 312, s. 1.